

[Glistrup]

var så ked af at vi nu har befærdet i så uendelig lang tid.

Det er ikke spørgsmålet, om disse offentlige besparelser skal gennemføres, det er kun spørgsmålet, hvornår de skal gennemføres. For enhver kan sige sig selv, at vi ikke kan fortsætte ad den vej, man er slået ind på fra de partier, som alene kan leve på en evig gæld og underskud og bestandig låntagning, sådan som Danmark nu har gjort det i 21 år i træk – modsat alle andre lande, vi kan tænke at sammenligne os med, inklusive de af statsministeren så foretrukne sydamerikanske lande. Der er ingen, der har ført en så tåbelig politik som det danske folketingsflertal ved 21 år i træk at køre med underskud over for udlandet. Det kan man ikke fortsætte med. Den eneste vej væk fra den bankerot, det fører til, står i disse spareforslag. Det er den vej, som vi ganske klart skal frem ad.

Så længe – den stakkede stund – man endnu følger forligspartiernes skatte- og restriktionspolitik, fører det til det, som har været en af eftersommerens typiske sager, nemlig at man simpelt hen må forhindre folk i at flytte fra Danmark; man må begynde at bygge Berlinmure, sætte pigtrådshegn op, som man gjorde det over for prøvekluden Bergsøefonden, fordi den absolut ville til steder, hvor den kan gøre mere nytte med sine midler. Dette er begyndelsen, dette er det mene tekel, der fortæller os, hvilken vej det fører os, når man fører en politik som den, statsminister Anker Jørgensen vil gå over i historien som værende lederen af. Det bliver nødvendigt at afskærme Danmark fra omverdenen. Vi kan simpelt hen ikke være bekendt – vi, der har haft alle mulige chancer for god vækst med den teknologi, der er i udvikling – at vi skal fattiggøre landet på en sådan måde, at dette bliver resultatet.

Danmark burde være landet, som tiltrak virksomheder, og som ingen drømte om at ville flytte fra. Det kunne vi selvfølgelig gøre ved at have fornuftige skattevilkår, fornuftig mangel på restriktioner o. lign. Det er ikke, som statsministeren troede i Varde, Sydamerika, vi skal sammenligne os med. Lad os bare sammeligne os med f. eks. Schweiz eller Japan, hvor situationen er den, at man, fordi man har en offentlig sektor, som er af den fornødne begrænsede størrelse, kan opnå at have en rimeligt lav rente, kan opnå at have

fuld beskæftigelse, kan opnå at have socialt rimelige vilkår.

Vi ser derimod, at det går tilbage, tilbage og atter tilbage på alle måder, sådan som politikken føres her i Danmark, og hvor man kun har tilbage alt dette ynkeklynkeri med: åh, hvor er det synd for lille Danmark, fordi man har de væmmelige udenlandske konjunkturer, den stygge Reagan med den høje rente, og hvad der ellers er af væmmelige ulve ude i verden.

Ja men er vi statsmænd i Danmark, så skal vi løse de danske problemer under hensyntagen til, hvordan forholdene er, og så skal vi sørge for fuld beskæftigelse og velferdsfremgang for alle. Det kan vi glimrende gøre, hvis bare man følger fremskridtsvejen for alle her i Danmark, i stedet for at man bare forsøger at ynke sig og blive så pylret, som statsministerens åbningstale helt igennem var udtryk for.

Når statsministeren altså ikke kan klare sig igennem med at få løst spørgsmålene, sådan som hans egen politiske ordfører så glimrende har antydnet det i det citerede fra Berlingske Tidende, ja, så må han i stedet for forsøge at aflede folks opmærksomhed fra vanskelighederne. Man siger: lad os komme væk fra problemerne ved at begynde at stjæle af pensionisternes penge. Det er jo det, hele de sidste 3-4 ugers kamp har drejet sig om. Regeringen vil simpelt hen se at komme væk fra sine vanskeligheder ved at hugge pensionisternes penge. Det er for urimeligt, når vi betænker, at det, der virkelig er skaden, er, at man har lavet dette underskud ifølge finanslovsforslaget på 80,5 mia kr. Det er dér, på dette enorme underskud, man skulle holde igen. Man skulle klare det inden for sit eget område.

Fremskridtspartiet vil ikke være med til at give regeringen nøglen til pensionisternes kasse, for vi ved, at hvis den først får det, ja, selv om man så tog rub og stub af, hvad der lå i pensionistkasserne, og overførte det til statskassen, så ville det kun dække noget i retning af halvandet års underskud med den fart, som finansministeren har på med at lave underskud sammen med de andre partier, der stemmer ja til finansloven. Dér vil vi bestemt ikke være med til på nogen som helst måde at hjælpe regeringen.

Det, vi vil være med til, fremgår af det, som vi i forgårs fremlagde som den alternati-